

20. NEDJELJA KROZ GODINU (B)

TIJELO JE MOJE JELO ISTINSKO, KRV JE MOJA PIĆE ISTINSKO.
U ono vrijeme: Reče Isus mnoštvu: »Ja sam kruh živi koji je s neba sišao. Tko bude jeo od ovoga kruha, živjet će uvijek. Kruh koji će mi dati tijelo je moje – za život svijeta.«

Židovi se nato među sobom prepirahu: »Kako nam ovaj može dati tijelo svoje za jelo?« Reče im stoga Isus:

»Zaista, zaista, kažem vam: ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi! Tko blaguje tijelo moje i pije krv moju, ima život vječni; i ja će ga uskrisiti u posljednji dan. Tijelo je moje jelo istinsko, krv je moja piće istinsko. Tko jede moje tijelo i pije moju krv, u meni ostaje i ja u njemu. Kao što je mene poslao živi Otac i ja živim po Ocu, tako i onaj koji mene blaguje živjet će po meni. Ovo je kruh koji je s neba sišao, ne kao onaj koji jedoše očevi i pomriješe. Tko jede ovaj kruh, živjet će uvijek.«

lv 6, 51-58

TAJNA PRISUTNOGA

Osluškujmo Isusa:

Pitate se: Kako vam mogu dati svoje tijelo za jelo? Kako vam mogu dati svoju krv za piće? - Zato što vas volim!

Znam koliko ste gladni života i što sve činite da biste održali svoj život. Silna potreba za jelom i pićem usađena je u vaše biće.

Međutim, još više trebate podršku ljubavi. Tragate za smislom i prosite potvrdu za svoj život od ljudi oko sebe. Ne nalazite uvijek ono što tražite, ili barem ne uvijek u dovoljnoj mjeri, koliko bi vama bilo potrebno. U svojoj vam ljubavi ja želim darovati sebe.

Otkrij tajnu moje ljubavi. Ja sam te htio od majčine utrobe; ja sam te sazdao i htio sam da ti budeš. Stvoren si po planu moje ljubavi. Trebaš mi da moje stvorene bude potpuno. Prihvati moju ljubav da bi mogao prihvati svoj život.

Svoju ti ljubav darujem onako kako je možeš primiti. Postao sam čovjekom da bih mogao biti tebi blizu na tebi dohvatljiv način. Darovao sam ti svoje vrijeme, posvetio sam ti svoj život. A kada je došao čas, predao sam za tebe svoj život, ispunio žrtvu križa. Zar nije to hrana ljubavi? To je moje tijelo,

predano za tebe; to je moja krv, prolivena za tebe. Nikada te neću prestati ljubiti. Zato ni moje predanje nikada neće prestati. Jednom darovano tijelo i prolivena krv ostaju trajan dar moje ljubavi za tebe.

Primi tu ljubav! Blaguj od tog dara!

Nasiti se istinom da je netko upravo za tebe bio spremjan i živjeti i umrijeti. Zar nije to najdublja tvoja češnja? Zar nisi uvijek želio osjetiti da je netko u potpunosti tebi na raspolaganju? Nije li izvor mnogih tvojih razočaranja trenutak kada si osjetio da je ljudska ljubav ograničena i da se može iscrpiti. Ovdje si na izvoru ljubavi koja nikada neće prestati. Čak i onda kada si duboko ponižen, ljut na sebe, kada pomisliš da nisi vrijedan ničije, pa ni moje ljubavi, ja te ljubim!

Vi se često među sobom svađate. Često se zatvarate jedni pred drugima. Ako ne možete pobjeći od najbližih, onda se upravo izjedate i zagorčavate si život.

Kada se vi tako često međusobno izjedate, zašto se čudiš kad ti ja kažem da ti želim dati svoje tijelo za jelo? Zašto ti se netko ne bi mogao dragovoljno dati da ga blaguješ, da se nasitiš u korijenima svoga bića. Ja to želim da bi ti, nasićen mojom ljubavlju, prestao izjedati druge; ja to hoću, da bi nasićen mojom ljubavlju i ti mogao biti sposoban hraniti druge svojim životom, svojim vremenom, svojim srcem, svojom ljubavlju.

Bilo bi to divno! Tada bi svi bili sretni! Zato želim da često blaguješ moje tijelo, tj. od toga kruha!

fra Zvezdan

SVETI BARTOLOMEJ, APOSTOL

Ime Bartolomej potječe od aramejske riječi "bar-Tōlmay" što znači Talmajev (Ptolomejev) sin. U Novom zavjetu, spominje se Natanael. Smatra se, da je to drugo ime apostola Bartola. U to vrijeme, kod Židova neki ljudi bili su poznati pod dva imena. Spominje se kao Bartolomej u popisu apostola: "ovo su imena dvanaestorice: Šimun, zvani Petar, i njegov brat Andrija; Jakov Zebedejev (stariji) i brat mu Ivan; Filip i Bartolomej; Toma i Matej, carinik; Jakov (mlađi) Alfejev i Juda Tadej; Šimun Kanaanac (Kananej) i Juda Iskariotski (Iškanotski), koji ga izdade" (Mt 10,2-4).

Na početku Djela apostolskih, naveden je među apostolima, koji su nazočili Isusovom uzašašcu na nebo. U Evandeljima po Marku, Mateju i Luki, Bartol se spominje u društvu s apostolom Filipom, dok je u Evandelju po Ivanu, uz Filipa naveden Natanael (smatra se da su Bartol i Natanael ista osoba). U istom Evandelju opisan je početni susret Isusa s Filipom i Natanaelom, u kojem je Natanael prvo bio skeptičan, a zatim je priznao Isusa kao Sina Božjega i kralja Izraela (Iv 1,45-51). Isus ga je već kod prvog susreta pohvalio kao "pravog Izraelca u kojem nema lukavstva", dakle, kao jednostavna, poštena, dobromanjerna i iskrena čovjeka. Na kraju Ivanova Evandelja, Natanael je jedan od učenika, kojima se Isus ukazao na Tiberijanskom jezeru nakon uskrsnuća.

Smatra se, da je zajedno s apostolom Judom Tadejem, donio kršćanstvo u Armeniju. Armenска apostolska Crkva smatra ih svećima zaštitnicima. U 13. stoljeću sagrađen je manastir sv. Bartola na mjestu, gdje se smatra da je umro mučeničkom smrću. Manastir se nalazi u jugoistočnoj Turskoj. Mučen je na vrlo okrutan način.

Ogulili su mu kožu i odrubili mu glavu. To je ovjekovječio Michelangelo u Sikstinskoj kapeli prikazavši na svojoj veličanstvenoj slici Posljednjega suda sv. Bartola kako oderan drži svoju kožu u ruci. Na toj je koži umjetnik načinio svoj portret.

Relikvije sv. Bartola u starom vijeku promijenile su više mjesta. Bile su u Siriji pa na Liparskim otocima, zatim u gradu Beneventu, dok ih car Oton II. nije odnio u Rim gdje su i danas u svetištu sv. Bartola. Dio relikvija je u Frankfurtu i u katedrali u Canterburyju u Engleskoj. Za vrijeme II. svjetskog rata, fašisti su na Liparskim otocima željeli otopiti srebrni kip sv. Bartola, jer su im nedostajali novci. Kip je na vagi pokazao jako malu težinu pa su odustali. U stvarnosti kip je prilično težak pa se smatra čudom to što se dogodilo. Uz sv. Bartola vezano je još čuda veznaih za težinu predmeta. Sveti Bartol se spominje u djelu "The New Atlantis" Francisa Bacona.

BLAŽENA DJEVICA MARIJA KRALJICA

2. kolovoza Crkva liturgijski časti Blaženu Djevcu Mariju kao Kraljicu, htijući tako naglasiti ne samo da ju njezini štovatelji slave kao posebnu zagovornicu i posrednicu, onu koja ne odbija molbu nikoga tko ju iskreno zazove, nego i potvrđuje vjeru Crkve da je Marija u svojoj nebeskoj proslavi uistinu uzdignuta iznad svih drugih ljudi i u tom smislu stvarno Kraljica nad kraljicama.

Zato štovanje Blažene Djevice Marije i čini bitan dio katoličke duhovnosti, kako u osobnim životima vjernika, tako i u službenim crkvenim slavlјima, a marijanska su svetišta uvijek, a posebno na blagdane posvećene Djevici Mariji, puna onih koji joj se ponizno obraćaju s povjerenjem, moleći ju zagovor kod Boga.

Iako takav oblik pobožnosti neke druge kršćanske Crkve gotovo preziru, ponajprije tumačeći tako da je Marija bila samo obična žena koja je rodila Krista, štovanje Blažene Djevice Marije u shvaćanju vjernika katolika ima daleko dublje i itekako opravdano značenje. Upravo iz te jedne posebne suživljenosti s Marijom kao Majkom koja bdije nad nama u svakom trenutku, i čime se nimalo ne umanjuje Kristovo prvenstvo niti prvenstvo Presvetoga Trojstva, u Katoličkoj se Crkvi razgranala pobožnost prema Bogorodici, a koja se - iz zahvalnosti i ljubavi, naziva raznim imenima. U tom smislu treba shvatiti i naziv "Kraljica".

IZ KATOLIČKOG KALENDARA

PONEDJELJAK, 19. kolovoza

sv. Ljudevit, biskup; sv. Ivan Eudes

UTORAK, 20. kolovoza

sv. Bernard; sv. Samuel; sv. Marija de Mattias

SRIJEDA, 21. kolovoza

sv. Pijo X, papa

ČETVRTAK, 22. kolovoza

Blažena Djevica Marija Kraljica

PETAK, 23. kolovoza

sv. Ruža Limska, djevica

SUBOTA, 24. kolovoza

SV. BARTOL apostol; bi. Miroslav Bulešić

NEDJELJA, 25. kolovoza

21. nedjelja kroz godinu;

sv. Ljudevit IX., kralj

www.franjevci-zemun.com

tel. 011 / 2198134

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 18 sati. Utorkom, četvrtkom i petkom u 9 sati.

Ponedjeljkom, srijedom i subotom nema svete mise.